06/09/2020

Οικ. Πατριάρχης για Σεπτεμβριανά, Χάλκη, Αγία Σοφία: «Υπομένουμε και προσευχόμεθα»

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στα τραγικά γεγονότα της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου του ’55, στην πρόσφατη μετατροπή της Αγίας Σοφίας και της Μονής της Χώρας σε ισλαμικά τεμένη και στην κλειστή, από το 1971, Ιερά Θεολογική Σχολή της Χάλκης, αναφέρθηκε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, σήμερα, 6η Σεπτεμβρίου 2020, κατά τη διάρκεια ομιλίας του, στην Αίθουσα Τελετών της Σχολής, με αφορμή τη χειροτονία του Ιερολ. Διακόνου κ. Μελετίου Στεφανάτου.

«Σήμερα για την Θεολογική Σχολή της Χάλκης – έστω και εάν δεν λειτουργεί, για εμάς είναι πάντοτε η Θεολογική Σχολή της Χάλκης – και για την ιστορική Ιερά Μονή της Αγίας Τριάδος είναι μια μεγάλη, και ιστορική και ευφρόσυνος και χαρμόσυνος ημέρα. Όταν λειτουργούσε η Σχολή και ήμαστε μαθηταί εδώ είχαμε πολλές παρόμοιες χαρές, συγκινήσεις, ευκαιρίες πνευματικής ανατάσεως, διότι είχαμε πολύ συχνά πολλές χειροτονίες, όπως σήμερα του πατρός Μελετίου. Όσοι

αποφάσιζαν να ενταχθούν εις τον Ιερόν Κλήρον, το αποφάσιζαν από τα νεανικά τους χρόνια, όταν ήσαν τελειόφοιτοι ή προτελειόφοιτοι, και συνήθως τους χειροτονούσε ο τότε Πρόεδρος της Εφορείας, ο μακαριστός Πριγκηπονννήσων Δωρόθεος.

Ήρθαν εν συνεχεία τα πέτρινα χρόνια για την Σχολή, τα οποία δυστυχώς συνεχίζονται με την αναστολή της λειτουργίας της, παρά πάσαν έννοιαν δικαίου. Του χρόνου συμπληρώνονται 50 χρόνια από την αποφράδα ημέρα της διακοπής της λειτουργίας της Σχολής μας. Και δυστυχώς δεν ήταν η μόνη αποφράς ημέρα των τελευταίων ετών για το Πατριαρχείο μας, για την Χάλκη, για την Ομογένεια.

Πριν από το ’71, που έκλεισε η Σχολή μας, είχαμε τα Σεπτεμβριανά γεγονότα, σαν σήμερα. Σήμερα είναι τα 65 χρόνια από την τραγική εκείνη νύκτα της 6ης προς την 7η Σεπτεμβρίου του ’55, που η βαρβαρότης κατέστρεψε τα σπίτια, τα καταστήματα, τις Εκκλησίες, νομοταγών και αθώων ανθρώπων. Ακόμη και τα Κοιμητήριά τους, βεβηλώθησαν και αυτά, και ασέβησαν οι όχλοι εις βάρος των νεκρών μας. Ούτε ίχνος πολιτισμού, ούτε ίχνος ευαισθησίας.

Και πριν από λίγες εβδομάδες η μετατροπή της Μεγάλης Εκκλησίας σε τέμενος. Και λίγο αργότερα της ωραιοτάτης Μονής της Χώρας επίσης σε τέμενος. Ωσάν να μην υπάρχουν αρκετά τεμένη στην Πόλη, ωσάν να υπάρχει ανάγκη για περισσοτέρους τόπους λατρείας των πιστών της επικρατούσης ενταύθα θρησκείας, έσπευσαν οι κρατούντες να προβούν εις αυτάς τας αποφάσεις και πράξεις, αι οποίαι μας προσβάλλουν, μας θίγουν την ταυτότητά μας, την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας. Και υπομένουμε, και προσευχόμεθα».

Ο Παναγιώτατος, στη συνέχεια, επισήμανε ότι «***μέσα σε αυτά τα πένθιμα, τα δυσάρεστα, τα απαράδεκτα, έρχονται και στιγμές ευφροσύνης και αγαλλιάσεως, όπως είναι η σημερινή για την Χάλκη και για όλους μας***». Εξήρε δε την εργατικότητα, την σεμνότητα και την αφοσίωση του νέου κληρικού στα ιερά και τα όσια του Γένους, τα οποία ενσαρκώνει και εκφράζει η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία. «***Ευχαριστούμε τον άγιον Θεόν που μέσα σε αυτή την γενικότερη λειψανδρία μας έστειλε ένα νέο στέλεχος. Όντως ο Θεός δύναται και εκ των λίθων εγείραι τέκνα τω Αβραάμ***».

Ακολούθως **ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ανέφερε πως κατά τα τελευταία 50 χρόνια που είναι κλειστή η Σχολή το Πατριαρχείο έφερε άξιους και μορφωμένους κληρικούς από το εξωτερικό προκειμένου να διακονήσουν στο Φανάρι**

. Εξέφρασε, μάλιστα, τις ευχαριστίες του προς την Αγιωτάτη Εκκλησία της Ελλάδος, «η οποία αισθανομένη τας ανάγκας της Μητρός εδώ μας τροφοδοτεί με νέους κληρικούς». Ιδιαιτέρως ευχαρίστησε τον Σεβ. Μητροπολίτη Γλυφάδας κ. Αντώνιο, από την Επαρχία του οποίου προέρχεται ο νέος κληρικός.

«Του εδόθη το όνομα Μελέτιος κατ' επιθυμίαν του αγίου Γλυφάδας, εις τιμήν και μνήμην ενός διακεκριμένου ιεράρχου, του μακαριστού Νικοπόλεως και Πρεβέζης κυρού Μελετίου, ο οποίος ήτο ένας λογιότατος ιεράρχης, γλωσσομαθής, άριστος θεολόγος, με τον οποίον το Οικουμενικό Πατριαρχείο συνειργάσθη εις τα διορθόδοξα και τα διαχριστιανικά θέματα, και, λίγο προ του θανάτου του, εις την απονομήν του αυτοκεφάλου εις την Εκκλησίαν Τσεχίας και Σλοβακίας. Ήτο πάντοτε στα συνέδρια στο πλευρό του Οικουμενικού Πατριαρχείου, σύμψηφος, ομόφωνος με τους εκπροσώπους του Φαναρίου. Για μας η απώλειά του ήταν μεγάλη. Η απώλειά του ήταν μεγάλη για την Εκκλησία γενικώς και για τα θεολογικά γράμματα. Αιωνία του η μνήμη! Πάτερ Μελέτιε, είναι τιμή σου που πήρες αυτό το όνομα σήμερα, να το τιμήσεις, να βαδίσεις επί τα ίχνη του μεγάλου εκείνου ιεράρχου, και όπως έγραψα στο σημείωμα, μέσα στο ταπεινό δώρο που σου προσέφερα, ως κληρικός να ευαρεστήσεις Θεώ και ανθρώποις».

Την χειροτονία του νέου κληρικού είχε τελέσει νωρίτερα, κατά την Θεία Λειτουργία στο Καθολικό της Ι.Μονής Αγίας Τριάδος, στην οποία στεγάζεται το ιστορικό θεολογικό εκπαιδευτικό ίδρυμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο Ηγούμενός της, Θεοφιλ. Επίσκοπος Αραβισσού κ. Κασσιανός.

«Ο τόπος όπου σήμερον χειροτονείσαι είναι ιστορικός, καθώς ιδρύθηκε από τον Μέγα Φώτιο, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος τυγχάνει προστάτης και έφορος του ιερού τούτου σκηνώματος. Ο τόπος αυτός είναι μαρτυρικός, διότι στεγάζει εν αυτώ την αδικημένη επί 50 σχεδόν έτη κεκλεισμένη Θεολογική Σχολή της Μεγάλης Εκκλησίας", είπε μεταξύ άλλων ο Επίσκοπος Αραβισσού και πρόσθεσε: «Η κατά Χάλκην ιερά Θεολογική Σχολή απετέλει πά-ντοτε το φυτώριον εν τω οποίω η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία κατήρτιζε τα μελλοντικά στελέχη της. Εδώ ηνδρώνοντο και εγαλουχούντο οι κληρικοί της Μητρός Εκκλησίας, εδώ εδοκιμάζοντο και εχειροτονούντο και έπειτα εστέλλοντο εις τα ανά την οικουμένην τέκνα του Πατριαρχείου διά να μεταφέρουν το αείφωτο φως του Σεπτού Κέντρου της Ορθοδοξίας. Δια τούτο και η αναστολή της λειτουργίας της Σχολής από του 1971 και εξής αποτελεί καίριον πλήγμα διά το Οικουμενικόν Πατριαρχείο. Και συ εδώ εδοκιμάσθης και εδώ χειροτονείσαι. Όλοι εμείς κατά την περίοδον της δοκιμασίας σου ειδαμε στα μάτια σου την αγάπη δι΄ αυτόν τον μαρτυρικό χώρο. Εργάστηκες μετά ζήλου και αγάπης, μικρός μεν στην ηλικία, μεγάλος δε στην ψυχή, μορφωμένος, καλλιεργημένος, υπάκουος, σεβαστός και

σεμνός. Με όλα αυτά τα προσόντα, ο πανάγαθος Θεός σε καταξιώνει να καταστής αυτήν την ημέρα διάκονος και να δεχθής την χάριν του Παναγίου και τελεταρχικού Πνεύματος».

Στην ομιλία που έκανε, μετά την Θεία Λειτουργία, στην Αίθουσα Τελετών της Σχολής, ο Ιερολ. Διάκονος κ. Μελέτιος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του και την απόλυτη αφοσίωσή του προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη. «Οφείλω μόνον εν τη ιερά ώρα ταύτη να εκφράσω τον βαθύτατον σεβασμόν και την μέχρις εσχάτων υπακοήν μου προς τον Πατριάρχην του Γένους, Πρώτον τη τε τιμή και τη ευθύνη, τον αναπληρούντα τα υστερήματα του Χριστού, τον βαστάζοντα τα στίγματα του Σταυρού Αυτού, τον αγρυπνούντα διά την ανά την Οικουμένην Ορθοδοξίαν οφθαλμόν, τον διαδραμόντα πανταχού και κατασπείραντα σπόρον ειρήνης, αγάπης, αδελφοσύνης, τον έχοντα «την μέριμναν πασών των Εκκλησιών»• ως λύχνος πάμφωτος αστράπτει και λάμπει η Υμετέρα Σεπτή Κορυφή εν τω μαρτυρικώ Φαναρίω και οία χρυσή άλυσις περικυκλοί και καταυγάζει την Οικουμένην. Ως πατήρ φιλόστοργος εναγκαλίζεσθε τα τέκνα Υμών, υπέρ ων δέεται απαύστως η πατριαρχική Υμών καρδία, η θερμοτέρα του πυρός, η ευρυτέρα της οικουμένης, η υψηλοτέρα των ουρανών και λαμπροτέρα του ηλίου».

Ο Παναγιώτατος παρέστη συμπροσευχόμενος στη χειροτονία του νέου κληρικού.

Εκκλησιάστηκαν επίσης οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Πριγκηπονήσσων κ. Δημήτριος και Μύρων κ.Χρυσόστομος, ο οποίος εκπροσώπησε την Εφορεία της Ι. Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, η μητέρα, η αδελφή και άλλοι συγγενείς του νέου κληρικού, και πιστοί από τα Πριγκηπόννησα και την Πόλη.

Το απόγευμα της Κυριακής, ο Παναγιώτατος παρέστη στην παρουσίαση του βιβλίου της συγγραφέως κ. Νεκταρίας Αναστασιάδου, “A Recipe for Daphne”, που πραγματοποιήθηκε στον αυλόγυρο του Ι.Ναού Παναγίας Κουμαριωτίσσης, στο πλαίσιο των πολιτιστικών εκδηλώσεων “Θεοτόκεια 2020”, που διοργανώνει η Κοινότητα Νεοχωρίου Βοσπόρου.